Ціна числа 20 грошів.

ЛЬВІВСЬКІ ВІСТІ

ЩОДЕННИК ДЛЯ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНИ

Рік III. Львів, четвер, 29 квітня 1943 р. Ч. 93 513)

СС - Стрілецька Дивізія Галичина

Урочистий акт в уряді Губернатора Галичини

Львів, 28 квітня. 28-го квітня 1943-го року раннім ранком у Львові незвичайна новина. Оце до залі засідань палати намісників при вул. Дистрикту ч. 14 сходяться представники уряду, партії, війська, поліції та члени УЦК, також голови УОК, і представники преси.

Точно в год. 9.25 рано входить на залю засідань Губернатор Д-р О. Вехтер з почотом. Між почесними гістьми Губернатора завважуємо заслуженого перед українською нацією ґен. В. Курмановича.

У хвилині вступу п. Губернатора з почотом на залю засідань фанфари музичної чети летунів трублять „Позір", а оркестра грає українські маршові пісні.

Виступає шеф Уряду Губернатора, Д-Р БАУЕР. Він вітає приявних, представників уряду, партії, війська, поліції, офіцерів, старшин кол. австрійської армії і УГА, міністра внутр справ ГГ, д-ра Льозакера, ґен. поліції Кацмана, Провідника УЦК проф. Д-ра В. Кубійовича і ґен. В. Курмановича. Від ґен. Антона Кравса, команданта кол. II-го Корпусу УГА і команданта відтинку Думи у Києві 31-го серпня 1919-го р. наспів лист, в якому ґен. Кравс оправдує свою відсутність хвилевою недиспозицією і бажає успіхів у розпочатому ділі.

До слова приходить ГУБЕРНАТОР ГАЛИЦЬКОЇ ОБЛАСТИ Д-Р О. ВЕХТЕР.

Промова Губернатора д-ра О. Вехтера

Ми зібралися сьогодні в урочистій залі цього достойного дому на святочні збори. На свято, що рівняється події, яка має у свому наслідку додати історії цієї области новий пропам'ятний день, позитивний, будуючий, і вагітний у наслідки в майбутності.

Галичина має повну перемін, живу і бурхливу, багату в бої історію.

Сторіччями проходили цим краєм з заходу на схід селяни, купці, ремісники і мистці як носії та посередники европейської культури; німці особливо, а з ними також члени інших культурних народів, працювали і творили тут, сповняли справжні европейські завдання.

Століттями проходили також цими шляхами Галичини люди і добро сходу на захід та зближали до Европи схід в його своєрідності. Так і став цей край в роках миру помостом між сходом і заходом.

Продовж 150 років втягнено опісля цей простір в осередний простір Европи. З виразним проводом в найкращому розумінні европейської системи, у повній та радісній співпраці з населенням поведено тут працю, селянство звільнено з кріпацтва і панщини, шкільництво побудовано якнайінтензивніше, піднесено загальний рівень освіти, відновлено індустрію, розвинено торгівлю, побудовано шляхи і залізниці та з визначним вкладом засобів податників багатих областей старої монархії довершено єдиної у свому роді побудови. Галичина одержала в той час, незнищенно по всі часи, своє европейське обличчя.

Та історія Галичини вміє багато оповісти також, як ледве яка інша область Европи, про боротьбу і війну, про біль і про нужду.

Раз-у-раз нападали цими областями вздовж Карпат війська сходу на Середню Европу, з десятками тисяч вершників зі степів, щоб її знищити і зруйнувати, звести на ніщо вбивством і пожежою. Історія кожного галицького міста, передовсім Львова, знає про те оповісти. Раз-у-раз будував тут захід свій оборонний фронт та відбивав на цій землі у кривавих боях наступи.

Так було в часах нападів гунів, монголів і татарів, в часі турецьких воєн, так знову у часі першої світової війни 1914—1918.

Та раз-у-раз підносив Райх свій щит та захищав своїм мечем на нивах Галичини европейські міста і села, жінок і дітей, европейську культуру і цивілізацію, бо обороняв також Галичину німецькою кров'ю. На усіх горбах і на усіх долинах цієї области нагадують хрести німецьких гробів ці бої.

Величезним вкладом німецької крови в рр. 1914—1918 вдалося перемогти удар царистичних армій Москви та разом з тим спинити хвилі большевицьких революційних військ від Европи.

Під охороною німецьких військ і залог у балтійській смузі, у Білорусі і в Україні, що держалися ще проти сходу, коли німецькі цісарські державності вже були розпалися, могла проходити спроба державних новотворів. Створення, як і спроба української державности були можливі тільки унаслідок того живого валу на сході.

Тоді брали участь у повних посвяти та жертв змаганнях галицько-українські з'єднання, вже після того, як вони боролися були роками у найхоробріших австрійських полках, під проводом, звичайно, австрійських офіцерів німецької і української народности.

Ледве проминає знову чверть століття, а цей край знову перетворюється у побоєвище.

Накопичилася гігантична сила на сході. Цього разу не тільки загроза одної чи другої держави або її форм управління, цей раз єдина у свому роді та величезна загроза цілої Европи, а навіть всього людства взагалі.

Знову було призначено діям Райху, в якому зродився в Адольфі Гітлері Фюрер пророчої величі, протиставитися цьому насиллю ще якраз своєчасно та вчас запобігти найбільшим воєнним загрозам в історії. Отже тільки діям Райху, що його пробудив і зорганізував Фюрер, коли інші европейські держави ще спали, не розуміючись на становищі, або коли вони ще пактували з Советами, треба завдячувати, що Европа живе. Тільки все перевищаючій хоробрості німецького вояка, треба дякувати, що молодості Европи крізь бурю цієї війни являється ясне майбутнє.

Так прибув німецький вояк знову до того краю, як пробойовик і борець, а також як визвольник. Як визвольник, бо ця Галичина майже два роки пережила большевизм, пізнала большевизм, не тільки з паперових описів, але пізнала у повній дійсності, у своїй безпосередній появі і впливі на щоденне життя. Вона пізнала його в його пустій зрівняльності, в його виключенні всього індивідуального життя, в його сірому недовірі всіх проти всіх, в його знищенні всього доброго і гарного та в його підношенні всього низького і поганого. Вона пізнала його теж в його брутальних діях підчас масових мордів та заслань незчисленних тисячів. Понад 300.000 людей цього краю — українців і поляків — продовж двох років засланo на Сибір, старшин і духовників, громадян всіх станів, а також чимало робітників і селян. Незчисленні масові гроби покривають цей край і ми всі нагадуємо собі з обмерзінням вбивства тисячів галицьких людей найкращої крови як тоді німецький вояк приступом взяв місто Львів.

Це населення Галичини, що належить тому до тих нечисленних областей Середньої Европи, які пізнали советську владу безпосередньо, зайняло своє правильне місце. Воно унаслідок безпосереднього пізнання поставилося ясніше та міцніше, як хтонебудь інший на ґрунт Европи та боронитьсь усією силою проти повороту советських світощасливителів.

Тому зрозуміло, що раз-у-раз з усіх шарів галицько-українського населення підношено бажання, не тільки співпрацею у далеких округах Галичини, не тільки як селяни на ниві, як робітники в промислі, як співпрацівники в управах, як члени поліції, також не тільки як робітники у хліборобстві і зброєнні в Німеччині, але також як вояки зі зброєю в руці протиставитися большевизмові та цим робом взяти безпосередню участь у боротьбі за за безпеку батьківщини, за за безпеку і майбутнє Европи.

Ті, від усього галицько-українського населення, особливо його покликаним заступництвом, Українським Центральним Комітетом Вам Пане Професоре Кубійович звертані і передавані почесні побажання до Управління Галичини, а дальше до пана Генерал-губернатора і до Уряду Генерал-губернії, а дальше до Проводу Райху — тепер увінчалися успіхом: —

На предложення Райхсфюрера СС дав Фюрер згоду на творення з'єднання добро-

(Продовження на 2-ій сторінці в 2-ій шпальті)

Відбито ворожі наступи на Кубанський причілок

На південному відтинку східного фронту збито вчора 44 большевицькі літаки. — Відбито місцеві наступи в Тунісі. — Бомбардування Бон і Філіпвіль.

З Головної Кватири Фюрера, 28 квітня.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На Кубанському мостовому причілку відбито при співдіянні летунства багато ворожих наступів. На решті східного фронту відбулись бойові дії місцевого значення.

Над південним відтинком східного фронту зістрілено 27-го квітня 44 советські літаки, з чого 7 літаків зістріли словацькі ловці та 6 хорватські. Загинули 3 власні літаки.

В Тунісі ворог повів місцеві наступи проти окремих відтинків західного фронту; їх відбито у завзятих боях.

У важких боях останніх днів знову визначився батальон стрільців-мотоциклістів під проводом свойого команданта, відзначеного Лицарським хрестом до Залізного хреста, майора Древеса.

Ескадри бойових літаків встрявали у бої та поборювали підготовчі становища і колони ворога. Бомбардовано знову порти Бон і Філіпвіль.

Забезпечуймо нашу академічну молодь на літній семестр складаючи щедрі датки на Студ.-фонд!